

La ràdio en carn i os

Toni Clapés, el senyor Marcel·lí i tota la colla de personatges d'Oriol Cruz i Judit Martín van cloure el Festimams amb un divertit sarau sense cap correcció política

Dissabte va acabar la primera edició del Festimams [<http://www.festimams.cat>] a Girona amb una divertida emissió de ràdio en carn i os, per cortesia de Toni Clapés i l'equip del seu programa, el veterà Versió RAC1. El restaurant de l'Hotel AC Palau de Bellavista es va omplir fins a l'última plaça per assistir a aquesta oportunitat única –com a mínim, poc freqüent– de poder gaudir, en rigorós directe i a pocs metres dels protagonistes, del frenètic intercanvi d'idees, més o menys grotesques, sovint políticament incorrectes, gairebé sempre hilarants, que es produeix a l'escenari, com si fos l'estudi de RAC1, entre Clapés i els seus indomables col·laboradors: l'entranyable senyor Marcel·lí (Jaume Nolla), amb la seva lògica capriana i la seva eterna cara de desconcert davant d'una realitat tan absurda, i, a l'altre extrem de l'escenari, Judit Martín, posseïda pel visceral personatge de la perruquera Vane Cabello –incitant els comensals de les primeres taules a ballar “el baile de la pelúa”–, quan no es converteix en Inés Arrimadas, Soraya Sáenz de Santamaría, Marta Sánchez o Marta Ferrusola, a la qual ja havia convertit en mare superiora a Polònia. I, last but not least, Oriol Cruz, un altre imitador d'amplíssim repertori –des del president Torra fins a l'Iniesta de Crackòvia, passant per l'inintel·ligible Ferran Adrià, traduït per Judit Ruscadella Martín–, que també va treure a passejar per l'escenari el seu Vicenç Martí, amb les seves opinions incendiàries sobre gairebé tot, capaç d'acusar de traïdor l'organitzador i mestre de cerimònies del Festimams, l'actor Fel Faixedas, per haver provocat que tots els presents a la sala no haguessin anat a Madrid a manifestar-se. De fet, al llarg de la vetllada van ser continuades les referències iròniques al judici –no cal dir quin– i a les preguntes dels jutges: “És vostè soci d'Abacus?”, com a hipotètica variant. Tampoc no hi van faltar les referències simpàtiques a personatges i locals emblemàtics de la societat gironina, des de la discoteca Millennium a la “gelateria dels germans Dino”, és a dir, Roca. I, per acabar la nit, tots quatre es van acomiadar del públic cantant el Passi-ho bé de La Trinca.

Va ser un divertit sarau i una gran cloenda per al primera edició del Festimams [<http://www.festimams.cat>] a Girona, on el festival sembla tenir garantida la continuïtat amb el seu trinomi infal·lible: menjar, beure i riure. Una bona idea premiada amb l'èxit.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 19-03-2019, Pàgina 47

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1572119-la-radio-en-carn-i-os.html>